

Woordenboek van de Tilburgse Taal

Woordenboek van de Tilburgse Taal -01-09-2012

Lijst van Aanvulling trefwoorden/bewijsplaatsen uit de bundels *Brabants, Vertesselkes*, en de *Knaorrie* van Piet Heerkens svd, plus gedichten van Piet Heerkens uit de wekelijkse krantenbijlage van *de Nieuwe Tilburgsche Courant, De Zaaier*.

<http://www.cubra.nl/wtt>

De selectie trefwoorden / bewijsplaatsen is gemaakt door Ed Schilders in het kader van het project 'Taal van Tilburg' van het Stadsmuseum Tilburg.

Alle onderstaande bewijsplaatsen zijn verwerkt in het Woordenboek van de Tilburgse Taal.

NB De trefwoorden in de rechter kolom zijn zonder accenten geschreven om het alfabetiseren van de lijsten te vereenvoudigen.

<p>"Ik zal et wel slachten", zee Jan, de slachter, "en worst er af maoken!" (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De mol van Baokel', 1944)</p>	<p>af = van</p>
<p>'n Baokelsch boerken is eens gekomen toe in de hellige stad van Rome, hij maokte daor daodelijk apperentie om ok te gaon op audiëntie (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 't Baokelse boerke bij den paus', 1944)</p>	<p>apprensie</p>
<p>AS... AS... AS... Denk eraon, m'n goeie ziel: as... is de spil van 't kreugelwiell As... is hout, as 't opgestookt is, as... is vuur as 't uitgerookt is.</p>	<p>as</p>

<p>As den hemel valt? - Geen nood! al de musse valle dan dood!</p> <p>As de locht valt op onze kop, hebbeme blauwe mutskes op!</p> <p>As de as breekt van oewe waoge, zullen oe beenen oe nog wel draoge!</p> <p>Laot die "assen" uit oewe körf; as... is mar verbraande törf!</p> <p>Strooi geen "assen" op oe brood, want as suiker smaoken ze noot!</p> <p>Denk eraon, m'n goeie ziel, as... is de spil van 'n kreugelwiell (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'As...as...as...', 1949)</p>	
<p>ronde bolle bökskes... (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'Kenderdaanske', 1940)</p>	beuk bokske
<p>We hebben hier ok eenen blauwen sloot en as ge'm ruukt dan valde dood! (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Tilburg zingt', 1941)</p>	blaawsloot
<p>oewen dikke kerkboek geeft oe heel veul werk... (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Oo, hellige ziel', 1949)</p>	boek (de)
<p>Al wè'k van d'r weet over Baokels verlee, dè zal ik van boven toe onder aon öllie vertellen in 't lang en in 't bree (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De boeren van Baokel', 1944)</p>	bree
<p>Vijftig peeren aon één bumke, aanderhalve meter hoog! (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 't Peerebumke', 1949)</p>	bumke
<p>Den aawen Wenter zit in z'n hut; et is er koud en döster (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Wenter en lente', 1944)</p>	doster
<p>Er was 'ne boer en die ha drie zoone, den eene hiette Cis, den aandere hiette Sas en den driede hiette Sus van Kempen. (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Brabantse psalm', 1941)</p>	driede
<p>Zo'n lekker dröpke poëzie... (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Er viel 'n lieken', 1949)</p>	dropke
<p>Och, Hannie, ik kan nie genog naor oe kijke, vriendelijk dureske-fijn (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'Och, Hannie...', 1940)</p>	durske
<p>mar aachter dè schuurke daor zaagde gij staon 'nen boom mee duuzende peeren eraon, (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Vrouwke Misère', 1944)</p>	duuzend

Hedde'r wel 'ns in gebeten? Eekels zijn mar verkenseten! Mar 'nen eik, mee stam en kroon, komt uit 'n eekeltje en is schoon! (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Eekels', 1941)	eekel
en laait ie as vlam naor buiten uit, dan helpt er geen blusse mee eemer of spuit! (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Den braand', 1949)	eemer
"En hedde dan éiges nog iet veur oe maog?" (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Vrouwke Misère', 1944)	eiges
Rembrandt die hee van z'n wonder-palet op geen enkeld paneel zoo'n schoon rood oot gezet! (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'Vlinderke', 1940)	enkeld
Boerke Tinuske de Bont, strooit essensie op den ekker, goed veur den grond; 't ruukt nie lekker, wel gezond. (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'o', 1941)	essensie
We hebben de schoonste stad van et laand, en onze vadder is fabberikaant! (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Tilburg zingt', 1941)	fabberikaant
Wè fraozelde zuut en wè leuterde vlot, Wè zingde gij, zingde gij, zingde gij zot! (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'De knaorrie', 1949)	fraozele
vruuger hield ze wel van 'n pretje, naaw is 't 'n freete, zuure mevrouw. (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Mevrouwke', 1949)	freet
'k Heur ze geere, mijn taol... (Leo Heerkens; uit De mus (Piet Heerkens), 'mijn taol', 1939)	geere
Gij zegt: ons oogen zijn te blend, ons ooren zijn te doof, ons hart te klein - geniemand kent den hemel as deur et geloof. (Piet Heerkens; 'De schoone weereld', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)	geniemand
't jungske glijert op z'n stepke... (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Stokperdjies', 1941)	glijer
Paf van al die handelizaosie... (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Harriëtje', 1941)	handelizaosie
d'r harses die werkte nie als te fel... (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De boeren van Baokel', 1944)	harses
Oo, hellige ziel, wie zal oe zaolig prijze?! (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Oo, hellige ziel', 1949)	hellig
'nen diepen hits die dikkels broeit... (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'De braand', 1949)	hits
We weeven goei goed op ons houter getouw... (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Aaw eeverlicke', 1941)	houter
'nen boom mee duuzende peeren eraon, van die lekkere, zuute, sappige flappe...	iederendeen

mar iederendeen die kwaam er van gappe! (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Vrouwke Misère', 1944)	
Leuwerik, boven 't jonge koren heur ik oe bellekes ieverans rinkele (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Leeuwerik', 1949)	ieverans
Nou is 't vergeetmenieke vergeten en vergaon; da hee ons dikke Mieke, die kaoje koei gedaon. (Leo Heerkens; uit De knaorrie (Piet Heerkens), 'Vergeetmenieke', 1949)	kaoj
z'is laoter getrouwd mee 'nen Tilburgsche kel... (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De boeren van Baokel', 1944)	kel
't kersken is haost uit den blaoker gebrand; (Leo Heerkens; uit De mus (Piet Heerkens), 'Slaoplieke', 1939)	kerske
sukkelend op 'ne kiependraf... (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Stokperdjies', 1941)	kiepedraf
't Wier herfst, 't wier wenter, 't weer wier guur en rauwe wende kierve mijn teere ziertjen uur nao uur en al de blumkes stierve... (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Toen en na...', 1949)	kierve vt van kerve
over zaand en kietelkaaikes... (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Rikketikketik', 1941)	kietelkaai
De koekoek koekoekt deur et hout en wilde duifkes koere, de kinkeduuten worre stout en kwaoken in de moere (Piet Heerkens; 'Den aovend', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)	kinkenduut
En de spoelen klabetterden: retteketet van krijg-de-colère, van retteketet (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'n Weeverke schoot...', 1940)	klabettere
en 't geklotter van mijn klompe... (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Inleiding', 1949)	klottere
Gevange vogel in gouwe cel, wè klinken oe liekes helder en fel! Hoe komde gij aon oe gelukkig geluid? Wè lierde gij blij en wè haolde diep uit! Wè fraozelde zuut en wè leuterde vlot, Wè zingde gij, zingde gij, zingde gij zot! Wè schokkelde, klingelde en kloekte gij vol mee tie-tie-fluiten en waoterroll! Gekooide zanger, as goud zo geel, 'k bewonder oe hartjen, oe liekes, oe keel! (Piet Heerkens; uit De knaorrie, De knaorrie', 1949)	knorrie
Toen ze nog vreejen, oo, hoe fijn! Roozengneur en maoneschijn, bioscoop en zuute kuukskes,	kuukske

zuute mundjes in stille huukskes (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Liefde?', 1949)	
Al wè'k van d'r weet over Baokels verlee, dè zal ik van boven toe onder aon öllie vertellen in 't lang en in 't bree (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De boeren van Baokel', 1944)	lang
Blinkend lieven- heeretientje, glaanzend knöpke, rood gelakt, zwart getikkeld keverkiendje, och, wè bende gij fraai gefrakt! (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Lievenheeretientje', 1949)	lieveheeretientje
toen et onweer wè bedoorde en de locht wè-d-openklaorde (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Op 't huwelijk van Tijs Dorenbosch', 1941)	locht
licht van hart en locht van voet... (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Inleiding', 1949)	locht
want 't is waor: die groote tooten, die praoters en die maawers, al die raoteleers en zwetsers dè zijn de ware kooplui nie, ik mot ze nie, die kletsers! (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Hannes Kaokel, van Baokel', 1944)	maawer
Vruuger, och man, 't geluk hong veur 't grijpe, zijjig en zoft as 'ne merkaton mar naa; oei-oei, wa kan 't er nijpe, na ben ik al blij mee 'n klein bietje zon. (Leo Heerkens; uit De knaorrie (Piet Heerkens), 'Vruuger en naa', 1949)	merketon
"Zeg Hannes, mergen is 't Boekelsche mert, ik kan zo wijd nie loope; gij gaot dus mergenvruug doorheen een van ons koei' verkoopen! (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Hannes Kaokel, van Baokel', 1944)	mert
Haaw ik van ou, raar stuk spektaokel? stemt die meziek van ou me tevree? Och, gij stampt en gij doet mar, mesjien, en spek mar goed dik mijn portemenee. (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 't Mesjien', 1940)	mesjien
Monika-speulder Ge trekt en sjouwt, ge douwt en trekt en et örregelt zuut deur de straote; ge kekt benauwd en oe blauwe neus lekt en ge laot er oe monika praote. Kek, bende getrouwd?	monnika

<p>En oe vrouwke trekt mee ou deur de stille gementen? Gij douwt en trekt, zij trekt en sjouwt én ze schooit er oe schellep vol cente! (Piet Heerkens; 'Monika-speulder', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)</p>	
<p>In dees miseraobele tije kan 'n möpke er veul verblijje! (Piet Heerkens; 'Kritieke', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)</p>	mopke
<p>Laot ons simpele liekes neure; laot ons zingen en nie treure, wè-t-er hier ok maag gebeure! (Piet Heerkens; 'Kritieke', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)</p>	neure
<p>En aaltij, aaltij oppernuut trok me mijn hart naor d'aawe stad... (Piet Heerkens; 'Zeuventig jaor', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)</p>	oppernuut
<p>melodius as örgelspel (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Ons eige plat', 1941)</p>	orgel
<p>En schieten ze wakker, dan klettert de vraog uit zis-zeuven mundjes naor vadders: "Zeg, vader, hoe is 't? Stao den bok al op stal?" "n Bietje geduld nog, pagadders!" (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Den bok', 1941)</p>	pagadder
<p>Dapper, pittig peerebumke, zuute troost in 't traonendal, rijk en vriendelijk suiker-umke, waor ik eens van stroebele zal, mee oe vuutjes staode in d'eerde, mee oe teentjes zuigde sap, mee oe blaoides aosemde weerde uit de locht, om, nap aon nap, peer aon peer zuut vol te tappe, vol te spanne tot oe vel kleurt en zwelt van rijpe sappe naor den aord van oe gestel: vijftig sappige "Louise bonne d'Avrange" (hoe 'n rare taol!) wilde leveren en ik zie ze al ligge lokken op de schaol! (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 't Peerebumke', 1949)</p>	peer
<p>in z'n piloowe pekske... (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De mol van Baokel', 1944)</p>	pieloo
<p>Ons eige plat, et klinkt zo lief, et zingt zo zuut, et springt zo vief (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Ons eige plat', 1941)</p>	plat
<p>Moeder geef me gaaw 'ne ploster... (Piet Heerkens; 'Kritieke', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)</p>	ploster

en enkele lejen verbraandden d'r pooi'... (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De gemeenteraad van Baokel', 1944)	pooj
Mar jè, ge moet op pad, m'ne man, en ik raoi oe dees ten goeie: ge neemt et dikke Rooike mee, de vetste van ons koeie; (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Hannes Kaokel, van Baokel', 1944)	raoje
en oew haor lee fijn te kroezele rontelom oew lief gezicht... (Leo Heerkens; uit De knaorrie (Piet Heerkens), 'De non', 1949)	rontelom
Elooi viet et wijfken en staak et in 't vuur van z'n gloeiïge smis wel 'n hallef uur en trok aon den blaosbalg en stookte en pookte toe 't vuurke goed gloeide en 't schaawke smookte; (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Den eersten aop', 1944)	schaaw
oew rookende, smookende, rijzige schaawe, ik haaw van oe, Helmond, m'n roetige stad. (Leo Heerkens; uit De knaorrie (Piet Heerkens), 'Aon Helmond', 1949)	schaaw
Páást oe 'n schuuntje, wel, trek et dan aon! 't is beter méé schuuntjes as zónder te gaon! (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Trek aon', 1941)	schoen schuuntje
hoe lomper en plomper, hoe schoonder! (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De boeren van Baokel', 1944)	schonder
Belzebub, dieën ploert, die is er toen mar gaaw van-tussen-deur gesjoerd. (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'De zaog van Sint Joozep', 1941)	sjoere
"Tot ziens!" riep de mus en ze sjoert a-weer weg... (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'De mus op m'ne kreugel', 1940)	sjoere
over slooikes en waaikes en vennekes... (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Den oiver en de kinkenduut', 1941)	slooike
midden in 'n vuil, grun, modderig slooike... (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Den oiver en de kinkenduut', 1941)	slooike
et Geld, dè zo fijn is, - wè-d-enkel mar schijn is, - maakt groot wie klein is enen smerrig wie rein is. (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Geld', 1949)	smerrig
Giestere nog zo blaank en rein, hoe kunde vandaog toch zo smerrig zijn! (Piet Heerkens; 'Dooi', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)	smerrig
Elooi viet et wijfken en staak et in 't vuur van z'n gloeiïge smis wel 'n hallef uur en trok aon den blaosbalg en stookte en pookte toe 't vuurke goed gloeide en 't schaawke smookte; (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'Den eersten aop', 1944)	smis
Elooi viet et wijfken en staak et in 't vuur van z'n gloeiïge smis wel 'n hallef uur en trok aon den blaosbalg en stookte en pookte toe 't vuurke goed gloeide en 't schaawke smookte; (Piet Heerkens; uit	smooke

Vertesselkes, 'Den eersten aop', 1944)	
sommenketij hè'k moeten dweilen (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Brabantse potpourie', 1941)	sommenketije
as vier pupkes van spekloasie... (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Harriëtje', 1941)	spekloazie
Hij zee: "Kom hier!" en viët et verken bij z'n stertje, en 't verken liep al aon gelijk 'n vurig perdje... "Ho-ho, een beetje kalm, ik wil u wat versieren, gij allerleelijkste en nuttigste der dieren, gij levend spekmasjien, zie daor, een fraaie krul, een lollige trelatijn tot sieraad, goeie sul!" (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Hoe 't verken aon z'n sterje kwaam', 1941)	stertje
Den engel die stuupert oe zuutjes veuruit dan heurde van ver 'n bekende wijs, ge neuriet al mee mee dè zuute geluid en ge stapt al in 't Paradijs! (Piet Heerkens; 'De brug', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)	stuupere
Daor komt den toddekreemer aon, hij jaogt z'n hitje langs de baon. 'Toddée! Hot - ju!	toddekreemer
De kender, ze graaien in schuur en in schop ze moeten 'n meulentje, pias of pop. 'Toddée! Allee - ju!	
Ze laoien d'r zakken toe boven toe vol en draoven er hard mee de straot op! - én lól! 'Toddée! Hu! - Hu! -	
De toddeman zet er z'n waogeltje stop, z'n Mie lee te slaopen languit achterop. 'Toddée! Hu! - Hu! -	
De toddeman laacht er mee heel z'n gezicht, die zakke die zijn er, verdomme, nie licht! 'Toddée! Hu! - Hu! -	
"Wè moete gij emme?! 'ne Meule? - 'n Fluit? 'n Pop of 'ne pias? - En gij, kleine guit" 'Toddée! Hot - ju!	
De kender die springen en gieren van lol en de toddeman laoit er z'n waogeltje vol. 'Toddée! Allee - ju!	

(Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'De toddeman', 1940)	
Ge weet wel waor Baokel in Brabant lee: et lee aon den uitersten kaant, en 't bestao mar uit enkelde boerestee, wè haai en wè waaie, - de weerelt, o jé, is er toegestesseld mee kraant! (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De boeren van Baokel', 1944)	toestessele
De Baokelsche kerk stond te dicht bij de straot; "'n fout van den dommen pastoor", waar de praot. 't Waar geenen tut-tut om 'n nuuwe te bouwe; (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De kerk verdouwd', 1944)	tut-tut
Honderdduuzende Vadderonzen liet ie deur z'n hutje gonzen; (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Peerke Donders', 1941)	vadderons
En et weeverke daocht: wè doe ik er mee, wè doe 'k er verdimme-verdomme naa mee (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'n Weeverke schoot...', 1940)	verdimme
'Toen Baokel in de Peel nog lang geen "Baokel" hiette, en d'eerste kerk in 't dörp al op begos te schieten, jao, haost al verrig waar (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De deur van de kerk van Baokel', 1944)	verrig
"Wel gatjevergimme, die kraai krijgt et verrig, riep Jan, 't is 'n slimme!" (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De köster van Baokel', 1944)	verrig
'Twee die saomen slaopen, eten, worren deur dezelfde vlooi' gebeten. (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Brabantse spreuken', 1941)	vlooj
we vreuken mee handen en voeten, om demme van erremoei moeten; (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Aaw weeverlieke', 1941)	vreuke
en kwaam daor veur 'n heg van brem en scherpe doren; hij vrong en vreukte vreed om deur die heg te komen (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De deur van de kerk van Baokel', 1944)	vreuke
Och, peerdekraachte vreuke vreed aon kêr en ploeg... (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 't Peerebumke', 1949)	vreuke
hij vreukt as 'n perd... (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Aon den 'Erteman', 1949)	vreuke
Vruuger, ochgod, 't waar zingen en springe, den hemel... hij leek me zo schoon, en dichtbij, mar naa, och Heer, 't is vreuken en vringe, a'k er mar koom, dan ben ik al blij. (Leo Heerkens; uit De knaorrie	vreuke

(Piet Heerkens), 'Vruuger en naa', 1949)	
Och, Hannie, ik kan nie genog van oe haawe, vriendelijk frommeske-lief (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'Och, Hannie...', 1940)	vrommes
En 's Zaoterdays was er et waogeltje klaor, geverfd en gelakt: een gerijke! (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'Den bok', 1941)	waogeltje
en laoide ze gaaw op z'n waogeltje... (Piet Heerkens; uit 'Vertesselkes, 'De kerk verdouwd', 1944)	waogeltje
et Vlonderken is mar smal en zwak, mar och, et is nie zo lang; et vlonderke wiggelt, maar haaw oe gemak, 'nen engel gao mee, zee nie bang! (Piet Heerkens; 'De brug', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)	wiggele
Laot me stijgen, laot me vliegen en op witte wulkskes wiegen... (Piet Heerkens; 'Laot me...', gepubliceerd in De Zaaier, bijlage van de Nieuwe Tilburgsche Courant, 1941)	wolk wulkske
Klaoske Vaok is zaand aon 't strooie, grib, grab, grauw, 't wil oe in oe eugskes gooie, grib, grab, grauw. (Leo Heerkens; uit De kinkenduut (Piet Heerkens), 'Klaoske Vaok', 1940)	zaand
De timmerlui ha'n zoo-mar kwaoi gereedschap in die daoge: wè haomers, beitels, jao, mar eigenlijk nog geen zaoge! (Piet Heerkens; uit: Brabant, 'De zaog van Sint Joozep', 1941)	zaog
zingt in 't donkere Zuie, waor de Roomse klokke luie (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'Inleiding', 1949)	zuie
't brave volk van 't donkere Zuien, recht ten hemel, onverveerd. (Piet Heerkens; uit De knaorrie, 'De Sint Jan', 1949)	zuije